

عنوان مقاله:

استراکدهای الیگو- میوسن و پالیواکولوژی آنها در منطقه بوجان (سیرجان)

محل انتشار:

دوفصلنامه رخساره های رسوبی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه حسینی پور - دانشجوی دکتری چینه شناسی و فسیل شناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران

محمد رضا وزیری - عضو هیات علمی گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران

محمد جواد حسینی - دانشجوی دکتری چینه شناسی و فسیل شناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه پالیواکولوژی استراکدهای الیگو میوسن برشی مناسب (بوجان) در شمال شرق سیرجان انتخاب شد و نمونه برداری از آن به عمل آمد. در این تحقیق 12 جنس از استراکدها برای اولین بار از منطقه مورد مطالعه معرفی شده و پالیواکولوژی آنها مورد بحث و بررسی قرار می گیرد. این استراکدها که از حفظ شدگی خوبی برخوردارند متعلق به پدوکوپیدها و پلاتی کوپیدها بوده و شامل Baidoppilata،

Aurila، Actinocythereis Tenedocythere، Propontocypris، Paradoxostoma، Krithe spp.، Henryhowella، Cytherideis، Cytherella، Bairdia

و Xestoleberis میباشند. ترکیب مجموعه استراکدها محیط اکولوژیکی مناسب و مطلوبی را در زمان نهشته شدن رسوبات الیگو میوسن به خصوص غنی بودن محیط از نظر اکسیژن نشان می دهد. استراکدهای موجود به علاوه روزن داران سنی معادل الیگوسن پسین میوسن پیشین را برای این توالی نشان می دهند.

کلمات کلیدی:

استراکد، الیگو میوسن، پالیواکولوژی، بوجان، سیرجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/663339>

